

Спеціалісти ЦСПР провели ділову гру «Міська газета»

На хвилі громадської активності у Боярці відбулася непересічна подія – ділова гра «Міська газета». Креативна багатопрофільна команда зорганізувалася, щоб разом «зануритися» у реалії місцевого друкованого видання «Боярка-Інформ» і проаналізувати його перспективи.

Гра відбулася 11 квітня на базі Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації населення за сприяння ГО «Центр розвитку громад». Ініціаторами та організаторами виступили члени Народної ради Боярки і експерти спеціальної тимчасової комісії НРБ з питань діяльності КП «Інформаційна агенція “Боярка-інформ”». Активно долучились співробітники самої газети, а також небайдужі городяни.

У досить інтенсивному та насиченому форматі було піднято і обговорено ряд важливих питань, заради яких, власне, громада і

активізувалася щодо «Боярка-Інформ». Зокрема, чи потрібна місту взагалі друкована газета, чи адекватні її формат і зміст вимогам громади та стандартам сучасних ЗМІ, а також у яких напрямках потрібно планувати і втілювати зміни, а головне – які ресурси було б реально для цього залучити.

Одним з найрезультативніших фрагментів гри стала групова робота за трьома напрямками: контент газети, реклама та фінансова стратегія видання, допомога громади в розвитку газети.

Звичайно, отримані на виході напрацювання, не стали «чарівною пігулкою» – добіркою універсальних порад, здатних швидко і без зайвих зусиль вивести газету на якісно новий рівень. Та цього ніхто й не сподівався. Результатом цілком заслужено можна вважати безпосередньо сам процес гри. Тривалі, різнобічні, місцями виснажливі обговорення, висловлені думки і народжені ідеї, озвучені критичні зауваження для багатьох її учасників стали стимулом для подальшої участі в оновленні газети.

Наразі триває копітка робота із систематизації напрацьованої інформації. За умови продовження співпраці між редакційним колективом «Боярка-Інформ» та громадою, матеріали ділової гри стануть підґрунтям для розробки стратегічного плану розвитку газети.

Враження учасників ділової гри

Учасникам гри найбільше сподобалися...

... зустріч з новими цікавими відвертими людьми, робота в команді, пошук нових ідей та рішень, створення спільного проекту;

...дружня креативна атмосфера, плідна праця, зацікавленість учасників;

... розкачка свідомості на початку гри;

...прогресивна методика проведення, креативний і позитивний колектив;

...загальна атмосфера, фуршет, план роботи заходу, кількість думок та ідей;

... конструктивне налаштування учасників;

...форма проведення, спілкування, креативні підходи, дружня атмосфера;

...спілкування, гра, співробітництво з представниками редакції;

...загальне позитивне налаштування, готовність до колективної роботи, вправа «спільна справа»;

...відкрита робота усіх учасників, а особливо цікавий досвід – участь існуючих співробітників «Боярка-інформ»;

...те, що громада міста активно втручається в справи місцевої газети з метою допомоги і те, що всі активно і жваво долучалися до роботи – значить, цікаво; весела доброзичлива тусовка – це те, чого не вистачає у буденному житті;

...плідна праця в команді, дружня атмосфера, спілкування з цікавими людьми.

І купа емоцій:

Цілковитий позитив! Піднятий настрій та впевнені сподівання в успішності заходу! Супер! З такими людьми можна гори звернути! Велика подяка Центру за створення атмосфери для плідної роботи!

І трохи скепсису: Все це дуже добре та досить продуктивно, але головне, щоб відбулося втілення у реальність, в чому я не впевнена...

І багато надій: учасники ділової гри переконані, що вже найближчим часом реально відпрацювати зворотний зв'язок з читачами через спеціальні скриньки; запровадити нові рубрики; покращити зміст газети; залучити нових авторів і коментаторів; створити постійнодіючу групу підтримки газети; провести підписну кампанію тощо.

Анна ФЛОМБОЙМ

Паніка: причини та способи запобігання

Одна з найбільших небезпек при пожежі, як і при будь-якій іншій екстремальній ситуації, – це паніка. Це жахливе неконтрольоване явище здатне призвести до масової загибелі людей. Наслідки паніки за своєю трагічністю нерідко перевищують безпосередню небезпеку.

Паніка – це раптовий, заразливий страх, що виникає в моменти реальної або уявної небезпеки. Це природне відчуття, крайній прояв інстинкту самозбереження.

На фізіологічному рівні панічному нападкові притаманні сильний страх смерті, прискорене серцебиття, пульсація чи спазми в животі, задишка, пітливість. Має місце поведінкова невизначеність: притуплена свідомість; загальна розгубленість, хаотичність дій; неадекватність реакцій; повна втрата розсудливості і здатності правильно сприймати й оцінювати обстановку.

Паніка може охопити натовп у лічені хвилини через механізм зараження: окремі панікери провокують стан масового психозу. Мінімальний поріг збудливості зазвичай мають жінки або діти. Відбувається взаємна індукція і нагнітання загальної емоційної напруги. Далі, якщо не вжити своєчасних заходів, починається панічна втеча, яка замість того, щоб стати рятівною, навпаки, у стократ збільшує загрозу життю і здоров'ю громадян. Не виключена також і парадоксальна реакція, за якої люди кидаються назустріч небезпеці.

Люди, охоплені панікою, втрачають індивідуальні якості, гідність, опускаються до тваринного рівня. Вони стають частиною натовпу, котрий діє стихійно, не організовано, не

прогнозовано, деструктивно. У дітей, підлітків, жінок і людей похилого віку панічні реакції можуть проявитися як у вигляді істерики, так і у формі загальмованості, млявості, аж до крайнього ступеня – повного ступору, коли індивід фізично не здатний діяти й виконувати команди.

Ефективне надання інформації як профілактичний засіб проти паніки

Паніка, котру важко приборкати, виникає тоді, коли люди стикаються з новою, незвичною для них ситуацією, відчують себе пасивним об'єктом, жертвою обставин, їм невідомі способи подолання небезпеки, у них відсутній план дій. І навпаки, за наявності необхідних знань (навіть найпростіших) людина відчуває себе активним суб'єктом подій, у неї в голові є план дій, у свідомості просто не залишається місця для страху. Як результат, увага переключається з паніки і болю на поточні завдання, страх зникає, больовий поріг значно підвищується.

Основний шлях запобігання паніці при пожежі на робочому місці – це заздалегідь надана необхідна і повна інформація у формі інструктажів та учбових навчань, як уникнути пожежі та як діяти в момент небезпеки.

Для того, щоб ця робота була ефективною, вкрай важливо забезпечити мотивування працівників до засвоєння необхідних знань. Це можна робити за допомогою реальних історій з життя – з гарним і поганим кінцем, з прикладами, як конструктивна грамотна поведінка, відсутність паніки чи вміння її приборкати рятували людям життя.

Бажано супроводжувати такі історії фотографіями чи відео. Здебільшого люди не схильні замислюватись про небезпеки та уявляти ті жахи, що можуть з ними трапитися. Тож доведеться зробити так, щоб небезпека видавалася можливою і зримою – реальність загрози спонукає серйозніше ставитись до отримуваних знань. Разом з тим, не варто фокусуватися на жахливих натуралістичних подробицях реальних трагедій, бо

тоді слухачі можуть, навпаки, вибудовувати психологічний бар'єр до сприйняття інформації.

А ось розповідь про те, як завдяки розумним діям людям вдалося врятуватися, можна робити більш докладною та розгорнутою, оскільки ідея спасіння від смерті – одна з базових у людській свідомості. Саме тому такими популярними серед широкого загалу є фільми катастроф, під час котрих головні герої обов'язково рятуються.

Після демонстрації наочних прикладів варто перейти безпосередньо до інформування. Це краще проводити у формі бесіди, а не лекції, щоб не виникла спокуса відключити свідомість і помріяти про щось стороннє. Інтерактивне спілкування передбачає діалог з групою, під час якого надається можливість висловити свою думку, задати питання, продемонструвати вже наявні знання, у свою чергу розказати за темою реальну історію.

У багатьох, навіть дорослих людей, так і не вивітрився підлітковий нігілізм до всіх, хто виступає у ролі «учителя». Тому набагато конструктивнішою є роль мудрого наставника. Важливо також знайти правильну тональність і надавати інформацію в дружній, але не панібратській формі. Корисно застосовувати різні форми подачі інформації, практикуючи тренінги, змагання, вікторини тощо. Практичні заняття, учбові тривоги – це також вкрай необхідно для відпрацювання навичок конструктивної поведінки під час екстремальної ситуації. Що ж стосується індивідуального інструктажу, то варто одразу попередити працівника про те, що потім доведеться відповісти на питання, а після ознайомлення зі схемою аварійних виходів – пройтися приміщенням і показати шлях можливої евакуації. Це також забезпечить набагато вищий рівень сприйняття інформації. Тверде володіння знаннями, як себе поводити під час пожежі, – основний засіб протидії паніці.

Роль лідера під час екстремальної ситуації

Будь-які негативні прояви менше зачіпають дружній колектив, у котрому панують почуття відповідальності, взаємовиручки, турботи про більш вразливих та слабших членів. Колектив, у котрому можна спостерігати здорові стосунки між адміністрацією, керівниками середньої ланки, неформальними лідерами та персоналом у цілому, здатний гідно зустріти найсуворіші випробування.

І навпаки, найбільш загрозливі панічні стани виникають у недостатньо згуртованих колективах, де відсутні справжні лідери, що користуються загальною повагою та мають беззаперечний авторитет. Тож, працюючи з людьми, вкрай важливо відпрацьовувати командну взаємодію, виявляти реальних лідерів, щоб, з одного боку, покладати на них більшу міру відповідальності, а з іншого – привчати інших коритися їм в екстремальних ситуаціях. Саме лідер (формальний чи неформальний) здатний взяти на себе керівництво у хвилини небезпеки, зупинити панічний натовп, скерувати людей до конструктивних дій, запобігти масовим жертвам. Потрібно врахувати, що звуки високої частоти – жіночі або дитячі крики – в стресовій ситуації руйнівним чином впливають на психіку і продукують паніку. А для заспокоєння натовпу краще служить низький чоловічий голос (жіночі голоси такого тембру трапляються досить рідко).

Виявляючи лідерів, важливо звертати увагу не на тих, хто просто популярний у колективі (це можуть бути, приміром, хороші професіонали чи легковажні веселуни), а на тих, що мають якості, важливі саме за екстремальних обставин. Це мають бути сильні духом зрілі особистості, незалежні і самостійні люди, із стійкою психікою і високою мірою самоконтролю. Вони повинні вміти імпровізувати, приймати швидкі рішення, бути твердими і рішучими; за будь-якої ситуації шукати вихід; тверезо оцінювати міру своїх можливостей. А ще – вміти підчиняти собі інших і в той же час (за потреби) – коритися професіональним рятувальникам.

Таких людей корисно окремо готувати до ролі лідера в

екстремальній ситуації, знайомити із засобами боротьби з панікою: переконання (якщо є час); пояснення неістотності небезпеки; категоричний наказ і навіть використання сили (якщо знадобиться надати допомогу тим, хто зціплений страхом, або щоб нейтралізувати найбільш небезпечних панікерів).

У співпраці з керівниками підрозділів цілком реально виявляти потенційних панікерів, котрі здатні «завести» натовп і спричинити паніку. Крім того, що з ними потрібно працювати більш поглиблено, важливо, щоб лідери з числа колективу знали, кого саме потрібно буде нейтралізувати в першу чергу за умови екстремальної ситуації і як це зробити (один з традиційних засобів – ляпас).

Особливо ретельною має бути робота у жіночих колективах та в колективах, де працюють з дітьми. За психофізіологічними характеристиками саме в цих колективах найбільша ймовірність паніки. Практично кожен педагог має опанувати навички лідерської поведінки, вміти протидіяти паніці і на практиці відпрацювати можливу евакуацію.

Таким чином, ми з'ясували, що навіть таке стихійне явище, як паніка, може бути приборкане та попереджене за умови системної роботи з колективом.

Марія КИРИЛЕНКО

Відбулася акція «Підтримай українську армію»

За ініціативи Центру реабілітації населення та ГО «Центр розвитку громад» (керівник – Ангеліна Лахтадир) представниці хору ветеранів «Надія» та інші мешканці міста Боярка також приєднались до благодійної акції «Підтримай українську армію». З великим задоволенням, любов'ю та турботою боярські активісти зібрали для військової частини, що знаходиться в с. Віта-Поштова, продукти харчування та деякі речі. Дуже зворушливо було спостерігати, як здебільшого немолоді боярчани, допомагаючи один одному, зносили з багатопверхових будинків № 76, 87 та 113, що на Богдана Хмельницького, дбайливо підготовлені пакуночки... А ще зворушливішими були розповіді учасників акції після поїздки до військової частини: в хлопцях вони бачили своїх дітей, онуків, яким хочеться допомогти, обігріти своєю любов'ю, розрадити. Ветерани поспілкувалися з командиром батальйону Євгеном Леонідовичем та озвучили своє бажання виступити перед військовими з концертною програмою в хвилини відпочинку.

Хочеться назвати прізвища громадян, які взяли участь в акції, та подякувати їм за увагу, розуміння, підтримку та любов до наших захисників Вітчизни. Це Ірина Мірошниченко, Світлана Михайлова, Антоніна Мартинюк, Петро Голоднюк, Федір Харченко, Олександра Свирина, Ганна Павленко, Любов Кельвіч, Валентина Ткаченко, Лариса Попова, Кордюк Н.В. та інші громадяни. Транспорт активістів забезпечив Микола Лахтадир, член ГО «Центр розвитку громад».

Інформаційно-аналітична служба ЦСПР